

Apostoli Hit

„Mert nem haragra rendelt minket az Isten, hanem arra, hogy üdvösséget szerezzünk a mi Urunk Jézus Krisztus által.“
Thess. I. 5:9.

A két éves pestszenterzsébeti gyülekezet.

Örök kenyér — Örök élet

János 6:27.

„Munkálódjatok ne az eledelért, amely elvész, hanem az eledelért, amely megmarad az örök-életre...” Dicsőség az Úr Jézusnak mindörökké!

Kedves Testvérek! Az egész világ szorgalmas a mindennapi szükségleteknek megszerzésében. Az egész világ fáradzik, munkálkodik azon, hogy legyen mivel ruházkodnia, legyen tápláléka, eledele, legyen lakása. Óh, de mily kevesen vannak, akik nem a mulandóért munkálkodnak, hanem az örökkévalóért fáradoznak. Azoknak, akik ezért fáradoznak, ad az Úr bölcsességet, értelmet, mert azért hívta ki őket a sötétségből az Ő csodálatos világgosságára, hogy megtanítsa őket, miként táplálkozzanak. Adja az Úr, hogy e mai este is alkalomul szolgáljon arra, hogy többen megtalálják Őt, mint az Életnek kenyereit és vizét.

Mi, akik megmentettünk, tudjuk, mi az Úr Jézus Krisztusnak akarata. Mi tudjuk, hogy mi ez az eledel. Mi megértjük ezen igéket: *„Munkálkodjatok azért az eledelért, amely megmarad...”* Kedveseim! Az Ige az az eledel, amellyel táplálkoznunk kell. Ez a vágy, ez az óhajtatás ösztönöz, serkent arra bennünket, hogy az Isten országába igyekezzünk. Ha pedig nem táplálkozunk Istenünk Igéjével, az Életnek kenyérével, akkor elveszünk. Máté evangéliumában is olvashatunk erről a krisztusi figyelmeztetésről. Az Úr Jézusnak ezen szavait találjuk ott: *„Aki meg akarja tartani az életét, elveszti azt; aki pedig elveszti azt én érettem, megtalálja azt.”* Jól tesszük, ha megvizsgáljuk magunkat, nem-e tartozunk azok közé mi is, akiknek előbbre való a testi élet, mint a lelki élet. Jól tesszük, ha lelkiismeretesen megszívleljük a Megváltó ezen figyelmeztetését. Mert ez az intelem nem a világ-nak szól, hanem nekünk, akik elfogadtuk Őt és követjük Őt. Kedves Testvéreim! Ha mi komolyan és őszintén fogunk engedelmeskedni az Üdvözítőnek.

akkor sohasem kell félnünk attól, hogy mit együnk, mit igyunk, vagy mivel ruházkodjunk s miként szerezzük meg egyéb életszükségleteinket. Nem. Mert az Úr erre tanít: *„... Ha Isten gondot visel az égi madárról és gondolzza, ruházza a mezők virágait, mennyivel inkább visel gondot reátok, ti kicsinyhitűek.”* Viszont meg van írva az is, ha élelmünk és ruházatunk van, legyiünk megelégedve. S mégis találunk olyan embereket, akiknek bár meg van a táplálékuk, meg van a ruházatuk, de mindazáltal elégedetlenek. Igen, mert az ember természeténél fogva mindig elégedetlen és folyton többre vágyik. Így voltam magam is. De amikor megismertem az Úr Jézus Krisztust és az Ő beszédének erejét, akkor teljesen megváltoztam. Én ugyanis azért mentem Amerikába, hogy meggazdagodjam. Először az volt a vágyam, hogy szerzek 2000 dollárt, de amikor kilátásom volt erre, akkor 10.000-ét akartam, azután pedig már 100.000 dollár forgott az eszemben.

Örülök, hogy valóban meggazdagodtam nem ugyan dollárokkal, mert azoknál nagyobb kincset, maradandóbb, örökkévaló kincset találtam. Megtaláltam lelkelem Megváltóját, akit nagyon szeretek. Dicsőség Neki mindörökké! Ne felejtjük el soha, hogy Istenünk beszéde az Életnek kenyere. Azért a Szentírásnak nemcsak egyes részeit kell elfogadnunk, hanem a teljes Bibliát. Ezt kell tennünk, ha boldogok akarunk lenni! Pl. Milyen lenne az a kenyér, amelybe csak lisztet és vizet tennénk? Az csupán pép lenne. A kenyérhez ezeken kívül kovász és só is kell s azután jól össze kell dagasztani. Csakis így lesz abból jó kenyér. Így vagyunk a Szentírással is. Az tökéletes és szent, amely Istentől adatott nekünk. Ezt állítja Pál apostol is a Galáciai levél I. rész 11—12. verseiben. Annak tartották az összes apostolok s nekünk is tökéletesnek és szentnek kell venni. Nem szabad ahhoz sem hozzátenni, sem abból semmit elvenni, külön-

ben Isten a Bibliában megírt csapásokat bocsátja az illetőre, amint a Jelenések könyvében is olvassuk ezt. Az Ige az Életnek kenyere, amely által örök életünk van. Azért bölcsen cselekszünk, ha ezen eledelért munkálkodunk.

Sokszor gondolok lelki fájdalommal azok jövődől sorsára, akik nem élnek ezzel az Életkenyérrel. Ilyenkor felsóhajtok: *„Uram légy irgalmas és dicsőítsd meg Magadat!”* Most kell kihasználnunk az üdvösségünkre való időt. Ismétlem, most, mert akkor már késő lesz. Tehát munkálkodjunk ezen eledelért, amely megmarad. Nekem is ez a leghöbب vágyam és kívánságom. Bizonyosságot óhajtok tenni Róla, mindaddig, amíg erőm lesz erre s ha már erőm is elhagyna, akkor legalább sóhajommal akarom magasztalni, dicsőíteni Megváltómat.

Aki Őt akarja követni, annak hinnie kell a teljes Evangéliumban. Sokat kell foglalkoznunk a Szentírás olvasásával, tanulmányozásával s azután cselekednünk is kell mindazt, amire az Ige tanít bennünket. Csakis így fogunk tudni az Isten akarata szerint élni. S azután, ha mi az Ő akarataát fogjuk cselekedni, akkor Ő viszont gondoskodni is fog rólunk, amint azt megígérte. Ő egy irgalmas, kegyelmes Isten a mi Jőtevőnk, égi Atyánk, aki elvárja tőlünk, hogy szent akarataát cselekedjük és Neki szolgáljunk. Nem tudom, a ti szomszédaitok tudják-e azt, hogy hívók vagytok, hogy szeretitek-e az Úr Jézust? Sokan vannak, akik szegyenlik a Megváltót. De hála Neki, hogy vannak olyanok is, akik nem törődnek azzal, mit irnak a lapok, mi beszélnek az emberek rólunk. Ránk nézve az a fontos, hogy ne legyen igaz abból semmi, amivel rágalmozunk. Adja az Úr, hogy minden hívő egy-egy misszionárius legyen. Ne gondoljátok, hogy ez csupán a Mihók testvér kötelessége. Nem. Nem. A tiétek is. Én az éneám bizottakat végzem. Nektek pedig azt kell tennetek, amit reátok bízott az Úr. Mindenkire bízott valamit és emnélfogva mindenkinék számot kell adnia önmagáért. Nekem is és

nektek is. Semmit sem hoztunk e világra, világos, hogy semmit sem viszünk el magunkkal. De, ha csak egy lelket is viszünk az Űrhoz, az megmarad örökre és annak jutalma dicső lesz.

Ha mi misszionáriusok leszünk, ha a Megváltó akarata szerint fogunk tevékenykedni, akkor annak a jele hamarosan abban fog megnyilvánulni, hogy ebben az imaházban nem lesz egy üres hely sem. Elhíszitek ezt?

Mózes Izráel népének azt a parancsot adta, hogy a bárányt teljesen el kell fogasztani. Abból semmit sem volt szabad másnapra hagyni. Sőt keserű füvetek is ettek hozzá. A bárány jelképe az Űr Jézus Krisztusnak. Annak a báránynak vérével be kellett kenni az ajtófélfákat, hogy a halál angyala elkerülje Izráel hajlékait. Úgyanígy vagyunk mi is. Nekünk is az egész bárányt kell elfogyasztanunk, vagyis a teljes Evangéliumot kell befogadnunk. Akiket

meghint drága Vérvél és az egész bárányt elfogadják, azok maradnak meg az örök életre. Dicsőség Istennek az Űr Jézus Krisztus által!

Testvéreim! Nem elég az, ha csak a szánk mondja azt, hogy hívők vagyunk. Nem. Nem. Az életünk, az eljárásunk, a cselekedeteink kell, hogy bizonyítsák azt. Azt mondja a Megváltó: „Úgy fénylőjék a ti világosságotok, hogy az emberek látva a ti jó cselekedeteiteket, dicsőítsék az Atyát.” Nos, így van? Ha így fogunk élni, akkor embertársaink be fogják látni, hogy mi más emberek vagyunk, olyanok, akiktől érdemes tanulni.

„Munkálkodjatok az Eledelért, amely megmarad az örök életre.”

En nagyon boldog vagyok, ha egy lelket látok az Űr Jézushoz jönni.

Egyszer az Egyesült Államok elnöke bizonyoságot tett arról, hogy egy alkalommal éppen akkor ment a borbélyhoz, amikor Móódi (a neves Igehirdető) is ott

tartózkodott. Mikor Móódi kiment a borbély-üzletből, az elnök ezt mondta: „Örülök, hogy találkozhattam itt Móódival, mert amíg itt volt, úgy éreztem magam, mintha templomban lettem volna.”

Miért? Mert Móódi nem holmi hasonlaltságról fecsegett, hanem az Űdvözítőről, lelke Megváltójáról tett bizonyoságot. Né-künk is minden adott alkalommal Róla kell beszélőnünk, Róla kell bizonyoságot tenünk, hogy lássák embertársaink, mi nem vagyunk a világnak fiai, hanem Isten gyermekei vagyunk. Felhívom figyelmeteket, cselekedjétek meg ezt. Ezt mondja Urunk: „Ha mindent megtesztek, az Űr Jézusnak kegyelme, szeretete, békesége legyen veletek és velem örökké. Amen.

Kedveseim! Vigyázzunk, hogy rest szolgáljunk ne találtassunk! Ragaszkodjunk az Űrhoz és szent Igéjéhez. Az Űr Jézusnak kegyelme, szeretete, békesége legyen veletek és velem örökké. Amen.

Betegségben . . .

Alkonyodik . . . Az ég peremét bitorfeny takarja. Lassan elhal- kul, elnémul minden. Elhallgat- nak a dalos madárkák, megszűnik a robotos munka. Átveszi uralmát a sötét éjszaka, a fekete csendes- ség.

Kicsiny szobám ágyán fekszem — betegen. Körülöttem már minden csendes, minden néma. Csak magam vagyok ébren. Pedig én is vágyom pihenni. De nem lehet. Nem, mert a testem lázas. Győtri a forróság s ajkamról szá- vak helyett csak sóhajok roppen- nek el. Várok . . . Bizok . . . Remé- lelek. . . Végre kibuggyannak ajka- mon a szavak: „Uram miért kell szenvednem? Óh lásd meg nyomorúságotam és könyörölj rajtam Uram!” Nem tudom tovább foly- tatni. Elnémulok, mert erőlt vesz rajtam a lát, erőt a fájdalom.

Kinos állapot. Csendes szenvedés. Csupán az asztalon levő óra egyhangú ketyegése zavarja meg a csendet. — „Miért van ez rajtam? Miért szenvedek?” — Fűrkszem ismét az okot. „Talán az Űr büntet. Vagy dorgál az

Űr?” — Kérem önmagamtól. Eszembe jutnak az Irás szavai: „Akit szeret az Űr, megdorgálja azt.” Ah! Igen, igen, most már világos lesz előttem minden. Most már tudom, miért kell szenved- nem.

Szemembe könnyek gyűlnek. A bánatnak, a bűnbánatnak könnyei. Ajkaim imára nyílnak s epedő lel- kem szavakba formált érzései szállnak fel a magasba, a jóságos Isten dicső trónja elé: „Atyám! Bocsd meg pühneimet. Ne engedj a kísértésbe vinni. Szabadíts meg a gonosztól . . .” Bdr könny- nyeim hullanak még, de telkemben már megnyugvással várom a segítséget.

Elszenderülök. Reám borul a jótékony álom. Egy tisztas ősz férfiút látok felém jönni. Arcáról szeretetet és jóság sugárzik. Ke- zeit vállamra téve, nyájasan kéri:

— „Miért sírsz?”

— „Vétkeztem — felelem — s ezáltal megszorítottam az Urat.”

— „Ne sírjál gyermekem — vi- gasztal — megbocsátattak bű- neid, de többé ne vétkezzél!”

Ki ez? Kinek a hangja ez? S míg így töprengek magamban, ér- zem, hogy tagjaim megerősöttek, lázam elmúlt és egészésem meg- újult. Ágyam elé térdelek és lel- kem mélyéből buzgó dicsérem, magasztalom a jóságos Istent. Óh dicsőség, dicsőség Annak, aki meghallgatja a Benne bizók imá- ját!

„Künn halkan susog a nyári szellő. Már hajnalodik. Ablakom kitérve. Hallgatom a falevelek látgy muzsikáját.

De nyitva van a szívem is. Ömlik belőle a hála, a dicséret. Ujjong a szívem, ujjong a telkem. Kezembe veszem gitáromat és annak húrjain pengetem hálale- nemet, dicsőimuszomat:

Uram! A Tied minden vágyam, Uram! A Tied minden álom. Háláidhoz szőrom áldozatként, Lelkiszavú csendes éjszakákon, Minden szép virágom.

Ráhullatom a bánat könnyét, Mert gvenge voltam, mert elestem. Uram ölelj Magadhoz engem, Könnyű lesz így a keresztem.

Horváth József, Budapest.

„Minden gondotokat Öreá vessétek“

Prédikálta Rároha F. Dezső testvér

Máté 6. r. 9—26-ig.

Kedves Gyülekezet! A mi Atyánknak, Istenünknek evolt az akarata, hogy szent Fia, az Úr Jézus Krisztus a földre jöjjön. Továbbá azt akarta, hogy mindazok, amik a földön vannak, hasonlóká legyenek a mennyiekhöz. Amint az imádság is bizonyítja ezt, amelyre a Megváltó tanítványait tanította, Abban az imádságban olyan lelki bőség van, hogy arról nemcsak egy estén, hanem hosszú időn át lehetne beszélni.

Nekünk tanácsra, útbaigazításra van szükségünk. De nem emberi irányításra, hanem isteni vezetésre. Az Úr Jézus be akarta mutatni tanítványainak Atyját. Azért mondotta nekik: *„Ha az Én nevemben kértek valamit az Atyától, Én megszerzem azt nektek.“*

Ezért örülök annak, hogy az Atya, a Fiú és a Szent Lélek — egy Isten azt akarja, hogy megismerjük Szent Fját. Az Úr Jézus el is jött s megismertette velünk — az Atyát.

Bizonyságot nyertünk erenézve akkor, mikor az Úr megkeresztelkedett; megnyílt az ég és ilyen szózat hallatszott: *„Ez az Én szerelmem Fiam, akiben megengeszteltem.“*

Kedveseim! Az Atya bizonyságot tett az Úr Jézus Krisztusról, viszont a Megváltó is az Atyáról. Isten nem hagyta titokban, ismeretlenségben szent akaratát, hanem nyilvánosságra hozta az Üdvözítő által.

Szomorú, fájdalmas körülmény az, hogy bár az emberek tudják Isten akaratát, mégsem engedelmeskednek annak. Arra tanít az Úr: *„Mikor imádkozunk, ezt mondjuk: Mi Atyánk Isten.“* Némielyek félnek ezt ismét elmondani. Pedig erre vagyunk tanítva, figyelmeztetve. Hogy amiképen szentek vannak a mennyben, azonképen legyenek e földön is szentek. A Szentírás is azt mondja: *„Szentség nélkül senki sem láthatja meg Isten országát.“*

Ismételtem: *„Szentség nélkül*

senki sem láthatja meg Istennek országát.“

Mellékes az, hogy mit gondolsz te, aki éppen jelen vagy és hallgatsz az igéket.

„És bocsásd meg a mi vétkeinket...“ Mégis sokak ajkáról halljuk ezt a sajnálatos kijelentést: *„En soha sem tudok megbocsátani.“* Nahát, ha nem tudsz megbocsátani, akkor neked sem bocsátatik meg. Mindenki követhet el hibákat, tévedéseket. De mit mond az Úr Jézus? *„Aki Istent szereti, ingyen sem vétkezik.“*

„Mert, ha megbocsátjátok az embereknek vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok.“

Kedves Testvéreim! Nem tudom, mennyire értitek és gyakoroljátok is ezt? Szeretném azonban, ha minden jelenlevő megérténé és jól megörizné ezt. Tehát értsük meg jól, hogy mindazoknak, akik Isten országába akarnak bejutni, azoknak mindenkiből meg kell tisztulni.

Ha ti nem bocsátotok meg, nektek sem bocsátatik meg.

Nem azért jött Krisztus, hogy a Törvényt eltörölje, hanem azért, hogy azt betöltsé.

Mózes törvénye azt mondja: *„Szemet, szemért.“* A kegyelem törvénye ellenben ezt parancsolja: *„Szeresd ellenségedet!“* Tanuljátok meg, hogy akiknek szívében harag, gyűlölet van, azoknak nem lesz részük az örök életben.

„Mikor pedig bőjtöltök, ne legyen hamis a ti nézestek, mint a kép-mutatóké...“ Hiszen, hogy akik bőjtölnek, azért teszik ezt, mert el akarnak érni általa magát.

Kedveseim! Nem lehet kedves Isten előtt az a bőjt, amely csak azért történik, hogy ezáltal egy más valaki megszorítását segítsük elő. Nem. Mi nem lehetünk ilyen alacsony érzésűek. Nekünk igaz és tökéletes szeretetre van szükségünk. Igen sajnálom, hogy akadnak oly érzelműek, akik képesek hazudni, esetleg gyűlölködni is.

„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a rozsdá és a moly megemészti...“

Szomorú, hogy már a hívők között is akadnak olyanok, akik csak névleges hívők. Vannak, akik inkább a vagyonhoz, a házhoz ragaszkodnak, mintsem Istenhez. Az Úr azonban figyelmeztet: *„Ne gyűjtsetek kincseket...“* Ne gyűjtsetek földieket, hanem gyűjtsetek mennyieiket, ha már minden áron gyűjteni akartok.

Kedveseim! Ne értsetek félre. Isten azt akarja, ha van is valami földi kincsünk, ne legyen ez bálványunk! Segítsen az Úr oda fejlődni, hogy ne ragaszkodjunk a földi vagyonhoz, hanem a mennyiehez.

Legyünk meggyőződve arról, hogy aki teremtett bennünket, az gondolt is fog viselni rólunk. Mit gondoltok, talán el fogja vetni Magától azokat, akiket szent Fia drága Vérén váltott meg?

Nem. Nem. Isten a gonoszoktól is gondot visel, mennyivel inkább akkor az Övéiről.

„A testnek lámpása a szem. Ha ezért a te szemed tisztá, a te egész tested világos lesz.“ A test lámpása a szem, a lélek lámpása pedig a szent élet. A Megváltó azt akarja, hogy szent életben járjunk.

„Senki sem szolgálhat két Úrnak...“ Talán azt gondolják némelyek, hogy lehet a világot is szeretni s az Istent is. Nem, ezt nem lehet. Az Isten mondja ezt.

Mit szoltok ehhez? Úgy van? Kedveseim! Aki a jelenvaló világot szeretik, azok attól nyerik el a jutalmat. Aki pedig a mennyieket szolgálják, azok ott fogják elnyerni a díjat. Ez természetes.

Az ördög a saíát szolgáltatóra csalja az embereket. De jaj azoknak, akik reá hallgatnak.

Eljön az idő, amikor búcsút kell venni ettől a földi élettől. Azért legyünk éberek, nehogy megaljog bennünket a gonosz.

Aki a mennybe akarnak jutni, azoknak követni kell az Úr Jézust. Mert Ő az Út, az Igazság és az Élet. Senkisé megálthat két Úrnak, mert csak egy Úr van s ez az Úr Jézus Krisztus.

„Azért azt mondom nektek: Ne aggódalmaskodjatok a ti életek felől...” Sokan arra igyekeznek, hogy öreg napjaikban legyen miből élniük. Ez részben jó. De sokkal jobb, ha megtérsz és az Úr gondjaira bízod magad. Törekedj arra, hogy Ó legyen a te Gondviselő, te pedig igyekezz szolgálni Neki. En meg vagyok győződve arról, hogy Isten gondot visel az Óvéiről.

Kedveseim! Ha Istizán és szentül élünk, nincs mitől félnünk. Hatalmasabb az, aki bennünk van, mint az, aki a világban van. Ha Krisztus él a mi szívünkben, akkor nem lehet baj velünk, legfeljebb próba. Jaj azoknak, akik hátra tekintenek, vagy hátra is állnak.

Lót felesége nem lehetett valami rossz asszony, de mivel Isten parancsa ellenére hátra tekintett, sóbálványá vált.

Tanuljuk meg, bármi bünt cselekedjünk is, annak első jele, hogy megkeményedünk. Rendszerint az első alkalommal harag, gyűlölet költözik szívünkbe. Ezért ajánlatos, ha valami bűnbe esünk, rögtön menjünk az Úrhoz. S kérjünk tanácsot az Úrtól, hogy mit cselekedjünk.

Meg vagyok győződve arról is, hogy akik nem szeretnek imádkozni, azok megállnak a lelkiéletben. Miért? Azért, mert nincsen velük az Úr. Tudom, hogy az áldás Istentől jön s nem az ördögtől. Ha mi Isten útján fogunk jární és engedelmeskedni fogunk Neki, úgy ő gondot fog viselni rólunk mindenkor.

Boldogság és öröm tudni ezt: Ha valami biztos a nap alatt, úgy az, hogy Isten gondot visel az Óvéiről. Az Úr áldja meg szent Szavait és legyen velünk örökké. Ámen.

Reklamációk segédszerkesztők címére Kispest, Booskai-u. 62. sz. alá küldendők. Mindezekre szeretettel hívjuk fel testvéreink figyelmét.

*

Szövetségi és gyülekezeti ügyekben, minden levél szövetségi titkárnak, Tomi József testvér címére, Pestszentlőrinc, Rákóczi-út 14. sz. alá küldendők.

Az Evangélium békéje

Tagadhatatlan, hogy a világ is keresi a béke eszméjének megoldását, amiként az egyén is keresi a saját benső békéjét. A kérdés csak az, vajjon őszinté-e ez a keresés mind a világ, mind az egyén részéről. Nem-e éppen Istennel szemben tanúsított hiú dacból ered, távol ama feltevéstől, hogy előbb valamiképp Istennel volna tán béke kötendő...?!

A világ — mint összesség — a Kain-i átok következtében annak örök bélyegét, az ellenségeskedést letörölhetetlenül viseli magán. Ezért a békét csak hiú ábrándként hajszolja. Ellenségeskedik Istennel és háborúskodik az emberekkel.

Amde az ember, mint egyén azt az elengedhetetlen békét Istennel és önmagával mégis megtalálhatja. Elnyerheti azt a hiú kegyelme folytán. Ennek a békének első feltétele az, hogy az ember azt a békejobbot, melyet Isten Krisztus közvetítésével nyújt, vissza ne utasítsa, hanem a vízbeülő menekülési vágyához hasonló életstílust ragadja meg. Ezt a drága békejobbot, melyet Isten hosszútűró kegyelme nyújt ki minden bűnös felé, személyválogatás nélkül mindenkinek el kell fogadnia. Ennek a békének az elfogadása nincsen semmiféle súlyos áldozatokhoz kötve, csupán a léleknek az igazságra való ráeszmélésére. Ez a hit első megmozdulása.

Ekkor jön minden bűnös tudatára annak, hogy Istennel dacoló engedetlensége miatt halálátkos állapotban van.

S attól csak úgy képes megszabadulni, ha a Krisztussal megjelent megváltó kegyelmet és Ót magát, mint lelkének Messiasát szívébe fogadja. Vagyis, ha megismerés, elfogadás által úgy eltele, mint valóságos nélkülözhetetlen kenyérrrel. Amint, hogy e kegyelem, kenyér is. Még pedig az a kenyér, amely nélkül a világ szűkölködik kezdettől fogva mind e mai napig. Mert nem ismerte meg, hogy ez a Kenyér a mennyből szállott alá, azért, hogy az egész világ boldogságra irányuló igényét bőségesen kielégítse. Sőt

ezzenfelül örök étellel is megajándékozza az arra vágyakozó lelket. Miben rejlik e Kenyér megelvenítő erejének titka? Egyszerűen abban, hogy Ez egyttal Istennek ama Báránya is, aki azért jött, hogy elvegye a világnak bűneit. (A boldogságnak eme akadályát.)

Ez okból hatalmat nyert az Atyától meghívni azokat, akik fáradtak és terheltek és kielégíteni azokat, akik éheznek és szomjuhozak az Igazságot. Azokat, akik vágnak erre a pótolhatatlan eledelre és italra.

Egyedül az Úr Jézus Krisztus az, aki képes megszabadítani az embert a bűn rabságából és Istennek fiaivá és leányivá tétel. Ezért nem szegyen az ilyen kegyelemkenyér után nvulni, hanem inkább mérhetetlen dicsőség. E kegyelemkenyérre nézve igaz, hogy akik áhítozzak azt, nem restelnek még koldulni is érte Istennél. Ezek a boldog lelki szegények.

Ezek a boldog éhezők és boldog szomjuhozók, mert ez a Kenyér és Víz valóban, hiány nélkül ki tud elégíteni és táperéjénél fogva elvezet ahhoz a békéhez, melyet, úgy Isteben, mint önmagunkban megtalálunk. Ez a békesség örök. Halleluja!

Testvér!

Ezúttal az „Élet-kenyér”-ről és az „Élet-víz”-ről, halhatatlan lelkünk eledeléről és italaról óhajtok Veled beszélni.

Miért hasonlítja az Igét kenyérhez a Megváltó? Azért, mert a kenyér olyan életszükségleti cikk, amelyet soha nem ununk meg. Nézzük csak. A legjobb eledellekkel, az ingyenc falatokkal is betelik az ember, de a kenyérral soha.

Gyermekkorunk óta táplálkozunk vele s mégis ahelyett, hogy megelégednénk, betelnénk vele, mindjobban vágyódnunk utána. Ugyanigy vagyunk a vízzel is. Ez az áldott kenyér és víz — amint tudod — a Szentírás.

Amióta életünk — Isten kegyelméből — új irányt vett, új célkitűzést nyert, azóta ez a drága kenyer életünk legfőbb szükségletévé vált.

Testvér! Fontos azért, hogy a Bibliának napi-életünkben méltó helyet adjunk. Lehetőleg a legfőbb helyet. Keressünk alkalmas időt az Igével való foglalkozásra, hogy így a megszenthítési lehetőségeinket szaporíthassuk. Táplálkozunk vele naponta többször. Ha ez lehetetlen lenne, úgy legalább reggel, délbén és este a testi-eledelek elfogyasztása után. De vigyázzunk, nehogy pusztá szokásból történjék az ilyen olvasás, hanem ugyanolyan vágyból és szomból, mint az előbbi táplálkozás. Olvassuk így, hogy vágyódó szívünk, epedő lelkünk az Ige gyönyörűségéi által találkozzanak Istennel. Csak azok tudják, hogy a bölcseségnek, a lelki gyönyörűségnek, az emberfeletti értelemnek micsoda mélységei és magasságai vannak a Bibliában — akik azt rendszeresen olvassák. Olyan lelki-kincsek vannak benne, amikhez hasonlót semmiféle emberi kultúra sem képes produkálni. A Biblia nem száraz, unalmas könyv — mint azt sokan állítják —, hanem önismeretet, világosságot, hitet, reménységet és örök életet adó isteni kinyilatkoztatásoknak az összessége. Az egész könyvön végigvonul láthatatlan Szerzőjének, az Istennek Lelke. Élet lüktet benne, szavai-ban életet formáló erő. Csodálatos könyv ez, amelyből a gyenge erőt, a szomorú vigaszt, bátorítást, reménységet, a bűnbánó pedig megigazulást, lelki feltámadást nyer.

Még a mi szép magyar nyelvünkben sem találunk megfelelő szavakat arra, melyekkel a Biblia értékét méltóképpen tudnánk kifejezni. Éppen olyan meddő fáradozás lenne ez, mintha valakinek arról beszélnék, hogy egy nemes gyümölcsnek minő finom íze, zamata van. Sokkal könnyebben érnök el célunkat, ha egy darabbal megkínálnók az illetőt, mondván: „Tessék beleharapni és megkóstolni!”

Éppen így vagyunk a Szent-

írással is. Állítom, hogy mind azoknak, akik ezzel az „Élet-kenyérrel és vízzel” rendszeresen táplálkoznak, lelkükben nincsen köd, nincsen homály, mert életük

világos, jövőjük pedig ismert lett általa.

Áldott legyen az Isten, aki te-remtő Szavát s a testté lett Igét nekünk ajándékozta!

Ifjúsági ünnepély Kispesten

Általánosan elterjedt balvélemény az, hogy a Krisztusban hívők élete egy unalmas, sivár, örömtelen élet.

Nahát erre a téves felfogásra alaposan rácaéft a kispesti, budapesti és pestszentzsebti Istengyülekezetek ifjúságának május 31-én (Urnapján) egyesítve tartott ifjúsági ünnepélye.

Délután 6 órakor Siroki István tv. imával nyitotta meg a gyülekezetet. Közös ének után, ugyancsak ő mondott a 14-ik Zsoltár 12-ik verse alapján rövid üdvözlő beszédet. Szavaltok, karénekek és zene-szám után Sárkány Győző tv. a miskolci gyülekezet pásztora Birák könyve 6-ik rész 14—16. verseit olvasta fel. Beszédében megemlékezett Gedeonról, majd Józsefről és a Babiloniába hurcolt 3 zsidó ifjúról. Úgy állította őket az ifjúsági gyülekezet elé, mint az Istenhez való hűségnek és önfeláldozásnak példaképeit. Nagyot kívánt tőlük a Jehova iránti hűség, de ők kérték voltak az árat megadni, mert tudták — bár ők gyengék — de erős, akiben hisznek, S nem is szégyenültek meg, mivel azok az áldott kezek megmentették mindannyujukat, amint ezt a Szentírásból tudjuk. Ezeknek a hitbűsöknök példaadásából nekünk is tanulnunk kell. Törekedjünk hasonló hűsége, engedelmségre. Mi is megkapjuk annak jutalmát — a csillagos, ragyogó koronát.

Ismét közös ének és szavaltat következett, melyek elhangzása után Kernács barátunk gondolkán két művész darabot játszott, amiket Páth Károly vendégtestvérünk harmóniumon kísért.

Majd egy szavaltat és két karének elhangzása után Vellai Imre tv. (bpesti gyül. vén) tartott buzdító beszédet az ifjúsárhoz. „Legyetek köszöntve: Békességgel. — mondotta, — mint ahogyan az Ur Jézus Krisztus is üdvözöl bennünket.” Azután lelkes, meleg szavalkal buzdította az ifjúságot a krisztusi munkára. Óra intett a tetlen-ségtől s rámutatott annak káros

lelki következményeire. Hangsúlyozottan kért és egyben figyelmeztetett mindenkit arra, hogy ősüls magunkra Krisztust indulatával, jellemével és lelkületével együtt. „Pünkösdi ifjúság! Fel a munkára, imádkozzál, dolgozzál és illatozzál!” — fejezte be rövid, de tartalmas, megszívlelendő beszédét.

Újból közös ének, karénekek, szavaltatok, zeneszámok, férfikar következtek, melyek után ifj. Szabadi Gusztáv vendégtestvérünk, a Britt és külföldi Bibliatársulat igazgatójának fia szólalt fel. Elmondotta a társulat keletkezésének történetét s azt, miként lett közkincsé Istentünk szent Szava — a Biblia. Vázolta azokat a nehézségeket, amelyekkel egyes misszionáriusoknak kell megküzdöniök, míg a teljesen műveletlen népek, népfajok nyelvére át tudják ültetni a Szent Írást. Végül a venyigének a szölkötkehez való viszonyát véve példának, serkentette az ifjúságot a Megváltóhoz való hűsére.

Majd közös ének, szavaltat, ima után a kispesti és bpesti énekkarok együttes énekével, valamint Tomi József tv. hálaimájával 9 óra után fejeztük be áldásos estünket. Megemlítjük, hogy az egész estén a kispesti és bpesti énekkarok felváltva énekeltek. Ugyancsak áldásosan énekel kétyszer a kispesti férfikar is.

Dicsőret illeti az énekeseket, a szavaltókat, a zenészeket, akik mindannyian bizonyosságát adták annak, hogy a legjobbal szolgálták az Urnak. Ugyanezt mondtatjuk a mintegy 450 résztvevőről is, akik szintén példás figyelemmel és tisztelettel hallgatták végig a 3 órás programot.

Mi pedig mélyeséges hálát éreztünk szívünkben, mondunk köszönetet az Úrnak ezért a kedves alkalomért. Éreztük, hogy közöttünk időzött a drága Jézus és tapasztaltuk, mily jó, mily gyönyörűséges az atyafiaink együttléte és Benne való örvendezésük.

Dicsőség Istennek!

Z. A.

Szeresd Uradat, Istenedet!

I. Korinthus 8 rész, 1—16

Kedves Testvérek! Boldogok vagyunk, hogy az Úr Jézus megtanított bennünket imádkozni. Ezáltal nyitotta meg szemünket, hogy lássunk, füleinket, hogy halljunk. Így vezetett el az Életnek forrásához. Így ismerhettük meg Őt a menny és föld Urának, Teremtőjének és Kormányzójának, aki dicsőségével felülhalad minden dicsőséget. Vajjon nem-e csodálatraméltó kegyelem az, hogy ezt a hatalmas, erős Istent így szólíthatjuk: „Mi Atyánk”? Vajjon nem-e csodálatos dolog az, hogy mi — éppen mi — ismerjük az Istent?

Tudjuk, hogy nem mindenki ismeri Őt, noha az emberek nagy része azt állítja magáról, hogy ismeri. Sokan mondják ezt, de ezzel szemben felmerül az a kérdés, hogy ismeri-e őket is az Isten? Az Atyát csakis az ismerheti, aki szereti Őt és viszont csakis az szeretheti, aki ismeri.

Nézzük meg a kis gyermeket. Az szereti az édes anyját és atyját. Vajjon miért? Egyszerűen azért, mert az édes anyja, vagy atyja. Nem ismeri őket, de érzi róluk.

Most már felteszem a kérdést, hogy miért szeretjük mi az Atyát és miért nem szeretik sokan?

Kedves Testvérem! Hiába bírsz te sok mindennel. Hiába keresed lelked bébéjé, nyugalmát Istenen kívül. Hiába. Tudd meg, hogy csak egy Isten van és egy boldog állapot — a fiúi állapot. Miért szeretjük Őt? Miért ragaszkodunk Hozzá? Miért áldozunk fel magunkat és egész életünket? Mert csak egy Isten van. Ő véd meg minden bajtól és szomorúságtól.

Csak egy hely van, ahol meg tudunk nyugodni s ez: az Atya keble. Csak egy út van s ez: az Úr Jézus Krisztus.

Mi nem lennénk itt, ha nem jött volna a Megváltó és le nem tette volna az alapkövet. Az Isten országának alapkövét. Az emberek sokféleképpen építik az Ő országát. Isten azonban Szent Lelke által építi. Azért marad meg. Lát-

juk és ismerjük a történelemből, hogy országok nemzetek pusztultak el. De Isten országa él és élni is fog örökké.

Kedves Testvérem! Soha az életben nem fogod tudni meghálálni az Isten szeretetét. Soha. Soha. Ki tudod beszélni irántad való nagy szeretetedet? Nem. Azt csak érezni lehet. Annak kifejezésére nincsen nyelv, nincsen fogalom. Bár sok az akadály ebben a földi életben, de mindazáltal szeresd az Istent. Szeresd úgy, ahogy csak tudod. Gondoljuk csak meg, hogy irántunk való nagy szeretetéért és jóságáért mit nyer tö-

MONDÁSOK

Aki nem tud Istennel egyesülni, az vizsgálja meg bensőjét és megállítja a válaszfalat, melyet le kell bontania.

*

Ne a szád, hanem a cselekedeteid tegyenek bizonyítást arról, hogy jó keresztény vagy, mert a jó fa jó gyümölcsöt terem.

*

Az igaz ember akkor is szereti az igazságot, ha az rongyokban jár.

*

Minél jobban közelít valaki Istenhez, annál jobban távozik el a földi hiábavalóságoktól.

*

Ha Isten bennünket a megkísértés tüzebe enged, ezt azért teszi, mert aranyát lát bennünk, de a salakot le akarja égetni.

*

Vajjon adhat-e az ember Istennek nagyobb, méltóbbat annál, mint a bűntudattól és lelkiismeret-furdalásoktól megtépett, vérző szívet?

*

Ha jól akarunk meghalni, tanuljunk meg jól élni; ne szökjünk el Istennek iskolájából.

*

Sokan mondják: „A halál véget vet a szenvedésnek.” Ez igaz, de csak akkor, ha az ember Istenhez megtért s megbocsátatták bűnei a Krisztus közbenjárása által.

lünk mennyei édes Atyánk, Semmit. Hiszen semmik sincs. Igyekezzünk legalább tündökölni a világban — életünkkel. Törekedjünk jó cselekedetünkkel bebizonyítani ezt.

Kedveseim! Vegyük tudomásul, hogy mindig, aki irigykedik, rágalmaz, vagy gyűlölködik, nem szereti az Istent.

Aki szereti Őt, az szentül fog élni, mert az az akarata Nekí. Annak szent lesz a nyelve, a füle, szeme, keze, lába.

Az Úr szentségre hívta el az Övéit. Szent Igéje arra tanít, hogy szent országába csak a szentek mehetnek be.

Oh, az Istenfiúságnak ára van! S boldogok, akik ezt az árat meg tudják fizetni, mert meg akarják.

Milyen gyermek az, aki azt mondja: „Szeretlek apám” — de máskülönbön engedetlen és tiszteletlen szülőjével szemben?

Kedves Testvérem! Vajjon szeretted-e Istent? Vajjon az a vágy-él-e a te szívedben, hogy az Ő dicsőségére élj ebben a földi életben és hű légy Hozzá?

Az emberek nagy része azért nem szereti Őt, mert nem ismerte meg édes Atyjának lenni.

Isten megengedi, hogy az Övéi újjászülölessenek. Hogyan? Víz által és szerelmes Szent Lelke által. Az Ő szerelmes Szent Lelke által zálogosít el bennünket arra, hogy az Ő országának polgárai legyünk. Tudom, hogy sokakban meg van a jószándék, de nincs meg az erő. Miért? Megfelel erre az Ige: „Csakis az lehet igazán szabad, akít a Fiú megszabadít”. Te nem tudod magadat megszabadítani, de megetheti azt veled az Istennek Fia, az Úr Jézus Krisztus.

Kedves Lélek! Jöjj a gólgotai kereszthez, tedd le ottan bűneidnek terhét. Add át magadat a keresztben függő Isten Fiának s megismered, megszereted Őt és Rajta keresztül az Atyát. Akkor boldogan, lelkivágyódással fogod az imáidban mondani: „Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben...”

Adja meg ezt az Úr az Ő nagy Nevének dicsőségére. Amen.

(Éltangzott a kispesti imaházban.)

BIZONYSÁGTÉTELEK

Imameghhallgatás.

Végtelenül hálás vagyok a jószágos Istennek azért, amit velem az Úr Jézus Krisztus által cselekedett.

A közelmúltban egyik lábami térdig úgy megdagadt, hogy nem tudtam volna amiatt dolgozni. (Már pedig, ha ez bekövetkezik, akkor az egész évi munkámat és ezzel a kenyeremet vesztem volna el.) Azért, mikor a feleségem ebédet hozott, így szól- tam hozzá: „Fiam! Most menj haza, de semmit ne dolgozz, hanem addig imádkozzál, amíg az Úr nem válaszol imádra.” Feleségem úgy is tett. Hazamenet két testvérnővel találkoztam, akik velem mentek. Otthon a kislányom is csatlakozott hozzájuk és így négyen tusakodtak éretem. Megéreztem, hogy imádkoznak értem, mert, mint valami villanyáram futott át testemen az erő s megszűnt a fájdalmam. A gyülekezetben is imádkoztak értem és most egészségesen, hátalattal szívvel magasztalom, imádom Uramat, Királyomat, dicső Megváltómat.

Kmetkyó Pál.

Gyógyulás reumából.

Itt a nyilvánosság előtt is dicsőséget adok az imádságot meghallgató és könyörgést megjutalmazó nagy Istennek azért, hogy meggyógyított.

20 évig reumában szenvedtem. Sok bajt, nyomorúságot éltem át ezen idő alatt a betegség miatt. De a drága Jézus megkönnyülést rajtam; felődozta betegségem kötelekeit s most hálás szívvel, ujjongó lélekkel imádom, Őt velem tett jótéteményéért.

Becileff Mihályné, Budapest.

Csak higgy és megtartod!

Az utóbbi hetekben erősen megfáztam, annyira, hogy tüdőcsúcs-hurut lett a következménye. Azzal ijesztgettek, hogy tüdőbajjára fog kifejlődni betegségem. Én azonban emberek helyett az Úr Jézus-hoz fordultam imáimmal, aki meghallgatott, megvigasztalt és meggyógyított.

Legyen Övé a dicsőség s a hála úgy most, mint örökké!

Sztavinovszki Mária, Budapest.

Jézus, a legnagyobb orvos.

Hátalattal szívvel tesztek bizony- ságot, a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak gyógyító hatalmáról. 1931 augusztus 15-én munkahe- lyemen összeestem és kórházba kerültem, ahol nagy kínok és operá- ciók folytán 60 gr. vesekövet vettek el tőlem. A gyógyulás nem következett be, sőt, annyira jutot- tam, hogy az öngyilkosság gondolátát tettem magamévá.

Ez időtáiban jött Recskre (tar- tózkodásom helyére) egy hívő missziómunkás, aki oly hittel be- szélt az Úr Jézus gyógyító hatal- máról, hogy engem is áthatott ez a hit és miután, kérésemre, ügye- met a nagy Orvos elé tártuk, imánk meghallgatást nyert, csodá- sán meggyógyultam s azóta sincs ilyen bajom.

Az Úr ily jóságát tapasztalva, hamarosan meg is kereszteljed- tem, csak még a nagy Áldást várom, melyre a buzgó és hűs-

Légy hű

*Itt állok Előtted, nagy Isten, Jehova;
Mint akit a világ üldöz és hajt tova.
Merre, hova fussak lelkeket menteni.
Itt állok Előtted, Te tudsz segíteni.*

*„Hívó lettem, Jézus Krisztus katonája,
Szavam adtam Uram, drága zászlójára.
Mindhalálig tartó hűséget fogadtam;
Óh Jehova, add, hogy ezt meg is tar-
tshassam.*

*„Mikor ördög, világ mind ellenem szegül,
E nagy küzdelemben ne hagyj el
legyedül!*

*„Barátom senki nincs, fel, az égbe nézek,
Óh Jézusom, kérlek, Te küldj segítséget!*

*„Meghátrálni csúfos bukás volna nekem,
Vezérem is érné én mjtattam szegyen;
Az ütközet, a harc legelőbb őt éri,
Rossz katoná az, ki Vezérét nem nézi.*

*„S így minél nehezebb harcokat kiállok,
A következőkre bátrabban kiszállok,
Homlokomat fogja díszíteni babér,
Ha a harcban mindig hűséges leszek én.*

*„Mig imában küzdök, felém lenj zászló,
„Légy hát mindhalálig”, ez rajta jelszó.
„Légy hát feltekintek Krisztus zászlójára
S leszek mindhalálig hit-hű katonája.*

ges hívő élet küzdelmeiben elen- gedhetetlen szükségem van, annál inkább, mert jelenleg is olyan he- lyen lakom, ahol egyedül lévén az Úrral, gyümölcsözőnöm kell.

Barzsella Lajos, Pusztataksony.

Hítből-hítbe.

Az Úr szolgálatában voltam Körtéfapusztán, midőn az igehir- detés után biztonyságot tettem Urunk gyógyító hatalmáról. Há- rom és féléves fiam számárhurub- ba esett, hétről-hétre mindinkább makacsabb lett a baj. Állandóan imádkoztunk, de látszólag ered- ménytelenül.

Egy napon munkámból haza- jövet feleségem kisírt szemekkel fogadott. Gyermeünk az erőlte- tésről sérvet kapott. Elképzelhe- titek az én fájdalmamat, ki az igét hirdetem, sok-sok könyörgésünk után ily eredményt látva. Hogy mondhatom másoknak, hogy „Jé- zus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz?” Erre gondolva, még egy végső imatására hatá- roztuk magunkat. Lehullottunk térdeinkre s könyörgöttünk gyer- mekünkért. Hogy, miként imá- koztunk? Azt egy más hívő kö- zösségbeli egyén véleménye adja meg: „Rettenetes így kényszerít- tent Istent.” Az erőszakos ima eredményt szült.

A kis gyermek nem sírt már, köhögése elnémult, helyette ajka éneket dudolt a sérv is eltűnt, tel- jesen meggyógyult. Másnap szo- katlanul eleven, minden tárgy út- jában van, amit csak bírt, elcipel- t helyéről. Egy hang többször figyelmeztetett: „Vigyázz! vissza- kaphatja még a gyermek a bajt.” De én másékat hittem, tudtam, hogyha valakit az Úr meggyógyít, az igazán meggyógyult. Halle- lujah!

E biztonyságtétel után egy nő állt föl a padsorokban (Hajnal Pálné), arca viaszszárga, szemei sötéten beesve, korához nem il- lően meggörnyedve, elcsukló han- gon mondia: Kedves testvérek, imádkoztatok értem, régóta be- teg vagyok, hiszem, hogy a drága Jézus engem is meggyógyít! Ké- rése után ajkamat szinte akarat- lanul e szavak hagyták el: Ha hi- szed, úgy gyógyítson meg téged

az Úr Jézus Krisztus, E pillanatan erő szállt le a gyülekezetre, térdre esve buzgó könyörgöttünk, mikor imánkat abbahagytuk, a nő örömmel kiáltott föl: „Meggyógyultam!” Kit vezetni kellett az szaladva ment elmondani férjének az örömhírt: Meggyógyított az Úr!

Kedves olvasó, ha kíváncsi vagy a betegségem németre, keresd meg Máté 9:20—21 verseit. Ily beteg gyógyult meg Körtéfasztrán.

Áldott legyen az Úr!

*

Egy beteg hivat magához; a beteg az én édesanyám. Már évek óta gyomorsavtúltengésben szenvedett, s már-már a gyomorfekély jelei mutatkoztak nála. A mult év őszén igen súlyos fájdalmakat szenvedett, majd egy napon azt a hírt kaptam, hogy gyomorvérzés következtében oly súlyossá lett állapota, hogy életbenmaradásához semmi remény. Ekkor történt a fenti hívás. Megérkezésekor fájó panasszal fogadtott: „Fiam, nem a halálról félek, de hogy álljak az Úr elé elpecsétellenül? Szava elcsuklik s tovább könnyei beszélnek. Együtt sírnak; így készülök el az imához. Olajjal megkentem és buzgó könyörgöttünk. A felleg elszórt, megszűnt a könnyzár, a beteg arcán mennyei fény sugar jelentkezt: találkozott Azzal. Akit kerestt. Ajkáról idegen szavak röpöntek tova, az Úr elé. Testébe új erő szökött, betöltetett Szentlélekkel és meg is gyógyult e pillanatan. Azóta, mint megújult lény dicsofti a mindenség hatalmas Urát. Kinek neve legyen áldott örökre kegyelméért!

*

Egy elért cél. Közel négy éve annak, hogy az Úr megkönyörültt egyik szolgálóján, az én személyemben. Betöltött Szentlélekkel. Boldog voltam, de boldogságom nem volt teljes, mert élettársam, aki egy kételkedő hívő-csoporthoz tartozott, ellenségem lett, elválással fenyegetett. Most érzetem igazán, hogy mit jelent az Úr ama szava: „Nem hákességet hoztam a földre, hanem fegyvert.” Csodálatos, míg feleségem ellenséges viszonyt szítozt, bennem kettős szeretetet helyezett el az Úr vele

szemben. Nyilván láttam, hogy ő is ragaszkodik az Úrhoz, csupán gyülekezetéhez való ragaszkodása és a prédikátor tanácsa miatt volt ellensége a teljes Igazságnak és nékem is.

Elhatároztam, hogy addig bűjtölk vasárnaponként és imádkozom szüntelen érte, míg az Úr megkönyörül rajta. Az egyik vasárnap elkészítette reggelimet, de én csak az imában vettem részt s elbúcsúzza tőle, mentem a szomszéd községbe — istentiszteletre.

A következő vasárnap hasonlóképen történt, azzal a különbséggel, hogy a déli időt is otthon töltöttem s mikor látta, hogy az imádkozás után ételtem érintetlen marad, vállatába kezdett, hogy miért bűjtölk? Arca fájdalmat árult el s csak annyit mondtam: „Az Úrnak tettem fogadást.” Feleségem szemem közé nézett és így szólt: Tudom, miért bűtölsz! Ha tudod, úgy áldjon meg az Úr, — feleltem. Ekkor könny csillant meg szememben és mondá: Én értem ugyan nem fogsz bűjtölni, megyek veled a pünkösdiék közé. Feljött boldogságom dicső napja: kiért imádkoztam és bűjtöttem, egy lett velem lélekben is, mert rövid pár hét múlva betöltötte az Úr őt is Szentlélekkel. Legyen dicsőség Urunknak. Ki így megadta szívem óhaját!

*

Márk 16:18. Ez az ige nyert beigazolást Kiskörösön. Kovács Istvánné testvérünk, aki nem vette észre, hogy forró zsír öntöttek a zsíros-edénybe, ételkészítés közben, amikor fagyos zsírra volt szüksége, hirtelen belenyult, abban a hiszemben, hogy csak az edény fenékén van már zsír, egészen könyékig belenyult. Karjában különös zsibbadást érzett, de fájdalmat nem. Lerázta a forró zsírt, karját letörölte és dolgozott tovább. E csoda azonnal szárnyra kelt és a szomszédból is érkezett egy némileg kételkedő atyafi, aki úgy vélekedett, hogy nem lehet az a zsír már olyan forró, hiszen nyoma sincs a nővér kezén az égésnek, ő azonban kisuajt sem mert kockáztatni a zsír forrósága miatt, csupán kívülről tapogatta a kibírhatatlanul áthévelt edényt.

Hasonló eset történt Pílisen is.

Mikor az Úr betöltötte Szentlélekkel Németh Ilonkát, az asztalon lévő petróleum-lámpa izzó üvegét az „édes-bor” mámorában addig tartotta kezei között, míg azt a szemlélok nagy ijedség kíséretében ki nem vették a kezéből. De annál nagyobb volt a meglepetés midőn az égésnek még a legcsekélyebb nyoma sem volt látható, nővérünk pedig fájdalmat nem érzett. Más alkalommal megpróbálta, mint Péter a hajóból való kilépést, de megtapasztalta, hogy tüzet burkol a lámpaüveg. A Márk 16:18-ban leirt ígéretekkel a hívők nem mutatványokat végeznek, hanem az Úr á szükséges körül-mények között megdicsöfti magát.

*

Nekem ez is nagy csoda. Kicsinynek látszik s mégis csodálatos szemem előtt. Vasárnap van. A felkelő nap aranyugarái beragognak szobánk ablakán, örömet, biztató reménységet suttozva Gyermekem még alszik, de igen nyugtalan; ma'd hangosan fölír, füllfájásról panaszokodik. Mintegy másfél órája, hogy ébren van s a baj mindinkább makacsabbá lesz. Már az imaházba kellene menni, a gyermek pedig mindig rosszabbul van. Szívünkben megkeseredtünk, látva az ellenséges erő munkáját. Térdre estünk élettársammal és olajba mártott ujjamat gyermekem füllébe helyeztem s kértük a főorvos közbenjárását. Imánkból fölkelve, gyermekem mosolyogva mondja: Nem fáj már a fülem, menjünk az imaházba. Szívünk hálákat rebegett Megváltónknak, Ki a nagy kegyelemnek osztogatója, orvosunk lett, kisebb és nagyobb betegségünkben. Áldott legyen Ő mindörökké!

Bernhardt Gyula.

A konferencia napjai közelednek, melyet augusztus hó 15-től 20-ig tartunk meg Kispesten. Remélhetőleg ezen napokat sikerül jól kihasználna elöltölni, amennyiben 16. 17., 18-án délelött, délután buzditó beszédek, imák és énekek között vágyunk időzni. Szükséges tehát, hogy már most sokat könyörögjünk a konferencia áldásos lefolyásáért. Bővebb közlemény és tudósítás lapunk legközelebbi számában „Értesítés” cím alatt.

MISSZIÓI HIREK

Kaposvár: Áldott pünkösdi ünnepe volt a fenti kis gyülekezetnek. Május 20-án, délután 2 órakor a helyi strandfürdő partján 10 fehérruhás várt, hogy alulirott által bemeztessenek — bizonyására annak, hogy meghaltak e világ számára. Szép idő lévén nagyszámú hallgatóság jelent meg. János ev. 3, 1—6 versei alapján történt felhívás után a bemeztetés a gyül. prédikátora elvégezte. Ünnepegyünk imaházunkban folytatódott, hol Úr-vacsorában és Istentől jött áldásokban részesültünk.

Az Úr igéje hirdetése közben egy ez alkalommal bemeztett testvéreink Szentlélekkel is megkereszteltetett.

Az alámerítettek közül 6 kaposvári, 4 pedig környékbeli. Kérünk imádkoztatok úgy az új tagokért, mint érettünk, hogy sok lélek Krisztushoz vezetésére éljünk.
Sárkány Zoltán.

Kiskőrös: Áldott legyen az Úrnak szent neve mindörökké! Öröm látni azt, hogy aki elkezdte, végi is a munkát. Az ellenség minden felhasználható eszközt megragad e munka megakadályozására, de sikertelen, mert a mi Istennel erős Isten. Pünkösöd napján is 14 lehel-be öltözött megtért tanuskodott arról, hogy Jézusé a hatalom mennyen és földön. Ez alkalommal Kraulecz tv. emlékezett meg: Róm. 8, 29—30, alapján az Isten nagy kegyelméről. A bemeztést Bernhardt Gy. tv., a körzet munkása végezte. Vendégeink voltak több helyről, kikkel együtt áldottuk Urunkat a bő aratásért.

Pivaresi Pál.

Nagykőrös: Május. 27. Odakünn meleg, verőfényes napúts van. A kőrösi földek szomjúhozak az esőre. Száraz a föld, de még szárazabbak az emberi szívek. A földnek esőre, de az emberi szíveknek is a „Késői esőre” van szüksége, melynek nyomán élet fakad. — Sajnos, ez a kedves zápor sokáig hiányzott Nagykovácsról is. Gyülekezetünk hosszú időn keresztül szenvedte hiányát a Szentlélek kitöltetésének. S emiatt nagy volt közöttünk a szárazság és élettelenység, ami a végéig fokozódott. E legnehezebb időben, mint mondják, a „tizenkettedik órában”, tekintett le reánk az Úr és elküldötte hozzánk egyik szolgáját, aki buzdított minket az imára és imában, mert nagyon erőteleneek voltunk. De már délután egy, másnap szintén egy, harmad-

nap pedig 4 elpecsételést volt, végtelen nagy öröömök között. Hallelujah!

Pünkösöd másodnapján pedig 3 fehérruhást merített alá Kurgyis atyánkfia, akik közül kettő már a Lélek keresztességét bírta és bírja.

Szíveinkben mérhetetlen a hála Isten iránt, hogy szabadon dicsőít-hetjük nagy irgalmát. Az Úr Jézus áldja meg úgy a víztől, mint a Szentlélektől újjászülötteket, hogy növekedhessenek — Isten kegyelméből — az Ő dicsőségére.

Kovács Ilona.

Bakonycsérnye: „A beszédek, amelyek én szólok néktek, lélek és élet.” János 6, 63. A kedves Megváltó mondogta e nagyjelentőségű igéket, melyek csodás beigazolást nyernekn napjainkban. Látnuk, hogy a bűnösök megtérnek és megszentelnek, ama drága Szentlélekkel. Áldott Ő a megtetésült „Szeretet”, ki hű minden ígretéhez! „Aki Hozzám jő, semmiképen ki nem vetem.”

Ennek a valóságát láthattuk megvalósulni 3 megtért egyén bemeztésénél. Ez alkalommal sokan jelentek meg, kik előtt Sz. és alulirott szolgáltunk az Igével. Varga Z. tv. gitárjával tett szolgálatot, az énekeket kísérvé. Örömmel láthattuk, hogy csekély szolgálatunkra, amíg némelyek mosolyogtak, mások könnyezve figyeltek. A bemeztésnél is a fenti megállapítás volt észlelhető.

Elvégezve a reánk bizottakat, mindéhnrt hálát adtuk a nagy Királynak, hogy ehhez hasonló eset gyakori legyen. Új testvéreinket tartsa meg Az, aki mindenkit megtarthat, Jézus.

Kalincsak Mihály és nejé

Várpalota — Öskü: Nagy örömben volt részünk pünkösöd másodnapján, amikor 9 fehérruhás állt a „Kikeri”-t partján. A megjelent hallgatók száma 5—600-ra emelkedett, bár nem a legpéldásabban viselkedtek, de mindezt nem gátolt bennünket Isten igéjének hirdetésében. Az ösküi énekar lélekemleken zengte Sion énekeit. Örömmel fokozta Tomi és Mérész, budapesti előjáró testvérek megjelenése. A megjelentekhez Mérész és alulirottak szoltunk, a bemeztés bibliai eredetét hangoztatva. Alulirott végezte a bemeztést. Az új tagok közül 3 ösküi (2 nő, 1 férfi), 3 várpalotai (2 nő 1 férfi), 2 inotai (1 férfi, 1 leány), 1 bakonycsérnyei (1 leány) lakos.

Testvéreink a bemeztés után Ösküre, Várpalotára és a környékbeli

gyülekezetekbe távoztak. Legyen minden dicsőség a mi Istennünk, kinek kegyelme megnyilvánult ez alkalommal is. Alulirott, Mérész és Tomi testvérek Ösküre mentünk, hol a késő éjjeli órákban távoztunk nyugóra azzal az örömmel és óhajjal, hogy ilyen alkalomban sokszor részesíten a mi Szabadítótk!

K. M.

Missziójelentés: Már éppen ideje, hogy életjelt adjunk magunkról. Sokan nem tudják, mi is lehet velünk. Tudatjuk a kedves testvéreket, gyülekezetekkel, hogy még dűnk a mi Igaz Istennünknek nagy kegyelmében. Nem télenül, hanem szőlőskertjében, — erónkhöz képest, — munkálkodik.

A tavasszal, március hónapban, Szatmár, Szabolcs, Zemplén és Borsod megyékben munkálkodtunk. Istennek legyen hála, hogy a teljes evangélium fénye ide is eljutott és már sokan eme világosságban, Szentlélekkel betöltve, haladnak a biztos cél felé.

Áprilisban Debrecen, majd Békés és környékén látogattuk meg a testvéreket. B.-Csabán mennyegzőn voltunk, hol a sok meglepetést előt volt alkalom bizonyoságot tenni az Úr Jézus nagy szeretetéről. Május elején Kispestre kellett sietnünk, hol én 3, feleségem pedig 2 napot fogságban töltöttünk az Urért. Ő adott alkalmat a bizonyágtételre is e helyen. Olyan emberek szoltam, akiknek erről (a kegyelemről) senkisémet beszélt. Itt láthattam azt, hogy a bűn hova juttatja az embereket. Megtelt szívem hálával és örömmel arra gondolva, hogy mily nagy dolgot cselekedett velünk az Úr. Bár most én is oda kerültem, ahova e világi gonoszítóv emberek, de nem az ő cselekedetükhöz hasonló cselekedetekért, hanem Jézusért és hogy ott is legyen hirdetés Isten kegyelme és ítélete. Kiszabadulva a Dunántúlra mentünk Bakonycsérnyére, hűgom mennyegzőjére, hol ezt megelőzőleg bemeztetés. Pünkösödkor Várpalotán voltunk egy menvegzőn, másnap bemeztetés volt, amikor az Úr csodásan működött.

Ébredés tapasztalható a legtöbb helyen. Öskün nagy volt az örömmel, mit a Sátán megirigylet. Egy testvéreink férje, mert feleségét megkereszteltem, a szőlőben kaszával le akart vágni. De az Úr nem engedte. Szerencsésen megszabadulva, az Urat kértük, hogy e szerencsétlen embert mentse meg, hogy a legközelebbi ösküi bemeztetésig térjen meg és keresztelkedjen

meg. (Azóta már jár a gyülekezetbe.)

Június hóban Kispesten tartózkodtunk és ez idő alatt Budapest, Pesterzsébet és felszágallai gyülekezeteket látogattuk meg. Úgyeink rendezése után június hó utólján elindultunk Cegléd, Törökszentmiklósrá, majd Taskony nevű uradalomban kerestük fel Bezella testvéreket. Nagy volt az öröm, amikor váratlanul megérkeztünk. Itt is nyílt alkalom az ige hirdetésére. Imádkoztunk, kik e sorokat olvasátok, az itt lakó testvéreinkért, hogy az Úr tartsa meg őket, mert itt a környékben még nincs gyülekezet s éppen ezért szükségük van imáinkra, értünk is könyörögjétek, hogy az Úrnak dicsőségére élve sok lelket hozzassunk Ő hozzá.

Csekély szolgálókat a kedves Jézusban:

Kalincsak M. és nejje
evangélisták.

Bonyhád: Legyen áldott Isten, aki az Ő nagy kegyelmében mind-ezideig megtartott bennünket. Köszönöm az Úrnak, hogy Vigasztaló Szentleleke által ad örömeiket. Tudatom a k. testvériséggel, hogy a pünkösdi ünnepek alatt egy kis konferenciát tartottunk, amelyen úgy közelebről, mint a távolabbi megjelentek Istennek megváltott gyermekei. Együtt imádkoztunk, hallgattuk szent Szavát és dicsértük Szentséges Nevét. Sok lélek vágyakozó szívvel jelent meg és hallgatta az Élet Beszédét.

Imádkozunk, hogy éberek és vigyázók legyünk, mert közel van az Úr visszajövetele.

Hála és dicsőség Neki mindezekért. Hallelujah!

Becker Ádám.

Ífjúsághoz

Megmentett ifjúság,
Drága véren, áron.
Megváltva Istentől
Égi, jó Atyától.
Megmentett Lelkélvel
Megmosott fehérre;
Zálogát nyomta rád
Harcolj hiven érte.

Mit tessel, hol vagy most?
Nézz csak szíjjel végig!
Állj az örhyedre!
Bűn hatol az égi.
Állj a csatasorba,
Krisztus ifjúsága,
Járdál csak szüntelen
Urada lábnymóba,

Ha kell, harcolj karddal,
Avagy izzadj végig,
Fegyverezd fel magad,
Tusakodjál végig.
Imádkozó szívvel
Énekelve mindig.
Megváltott ifjúság
Gyakorold ezt, mind, így.

Kiket a bűn elnyelt.
Járnak feketébe,
Sodor az áradat,
Milliókat véle.
Elveszve a bűnben,
Átok alatt mélyen.
Menteni, kit lehet
Menten ifjúság, jöjj el!

Jöjjetek karöltve
Hívó ifjak végre,
Döljön le Jerikó,
A bűn vastag kerge.
Ragyogjon fel Krisztus
Minden ifjú szívbén,
S legyen világosság
Itt a sötét éjben.

Mozi avagy színház,
Bűnök rémtanyája.
Éjjeli mulatok, —
Sok ifjú csapdája.
Álvilág mélyében,
Elbolyongva szörnyen;
Hajoljunk le értök,
Imádkozó szívvel!

Atyám és Istenem
Tűzfeljél szívvünk!
Küldjed szent olajad,
Oltárodon éljünk.
Lettén itt szent pünkösdi
Szennyes, tisztát öltösn.
Mentsd meg az ifjakat
Itt a magyar földön.

Szabadítsd mindenütt
Bűnök tengeréből,
Ragadd ki az ifjút
Az öldöklő kézéből.
Hozd ki a Seolból,
Ébreszd fel az alvót,
Gyógyítsd meg a sántát
Ifjút, aki vak volt.

Itt van már a hajnal
Pirkadozik szépen,
Szentlélek leszáll ma,
Éppen úgy, mint régen.
Oh! Hajótöröttek
Sok, sok ifjúsága,
Jertek, míg nem késő,
Jézus karja távra!

Andruskó.

Imaház-megnýtés Kelenföldön.

Június 29-én eggyel több lett azon helyiségek száma, hol hirdette van Krisztus evangéliuma. E napon eggyütt örvendtünk a kelenföldi testvérekkel, a rajtok mindinkább bővölködő Kegelemben. Itt láthatuk, hogy mit tehetnek azok az Isten gyermekei, akikben a mentő érzületnek csak egy kis szikrája is él. A gyülekezet eddigi létszáma 20—22, de a tennivágás arra indította őket, hogy egy eléggé csinos és tágas imaházat nyissanak a bűnösök megmentésére, akiknek száma úgy itt, mint mindenütt, nagyon sok.

Ünnap lévén, a környékbeli gyülekezetek tagjai is elég szép számmal jelentünk meg. A megnyítást alkalmával a kispesti ének-és zenekarok, majd szavalók, mint ifjak mutatkoztak be a szép számú hallgatóság előtt.

Az alkalmi igékkel Sz. tv. János ev. 10., 22—24. S. tv. Máté 10., 1—20. alapján tettünk vallást a mindenkit megmenteni akaró Jézusról. Ünnepegyünk alkalmával boldogan tapasztaltuk, hogy a magasra tartott zászló alá való csatlakozási szándékukat több kezük felemelésével jelezték, kikért Magyar L. tv. (pesterzsébeti gyül. vén) imádkozó t.

Ez alkalommal nyert áldások és bizonyosságaink közé sorozhatjuk azt is, hogy egy beteg, kiért imádkoztunk, meggyógyult.

„Nem nékünk Úram, nem nékünk, hanem a Te nevednek adj dicsőséget...” Zsolt. 115. 1.

(szolga)

Kiskunmajsa. Áldott legyen szertő Atyánk. Aki egy örömnappal ajándékozott meg július 1-én. E napon 10 fehérruhás tett bemerítkezésével vallást, hogy meghaltak a bűnnek és feltámadtak egy új életre.

A bemerítés az imaház udvarán készült medencében történt, Bernhardt Gy. tv. végezte. Az új tagokkal eggyütt az Úr asztalához járultunk, sok-sok öröm, boldogság között.

Az estéli órák is áldásdusak voltak, amikor sok látogatónak tehetünk bizonyosgot: énekekben, szavalat és igehirdetésben. Kujáni Lajos testvérünkkel több helyről jöttek vendégeink. (Kunszentmiklós, Kiskőrös, Kiskunhalas.)

Imáitokban e gyülekezetről való megemlékezéseket kérjük.

Dinyés Lajos.

Értesítés

Lapunk legutóbbi számában már jeleztük, hogy az évi országos konferenciánkat f. évben augusztus 15-től 20-ig tartjuk Kispesten. Most már végérvényesen jelenthetjük ki és szükségesnek látjuk a konferenciára készülő testvéreket több mindenről jóelőre előkészíteni.

A konferencia 16-án, délelőtt 9 órakor imával kezdődik, de már 15-én este 7 órai kezdettel megnyitó ünnepséget tartunk, amikor sokan megérkezhetnek a kedvezményes jeggyel a vendégtestvérek közül.

Bizottságunk tagjai augusztus 15-én délelőtt 9 órára legyenek jelen, hogy a konferenciái előkészületeket megtehessük és a fennforgó ügyeket letárgyalhassuk.

Számítunk arra, hogy sok vendéget kapunk, így jónak látjuk a gyülekezetek vezetőit megkérni, a konferenciára készülők névjegyzékének összeírására és mielőbbi beküldésére, amennyiben csak így lehetünk képesek kellő szállásolásláról gondoskodni. (Cím: Szűcs József, Kispést, Brandtner Pál-utca 3.)

20-án a szokott bemelegítést is szándékozunk megtartani. Ha vidékről érkeznek bemelegítkezők, ezek számáról, vagy neveiről szintén tudósítást kérünk. Keresztfelruháról, akinek csak módjában áll, gondoskodjon, mivel nem tudjuk, hogy a jelenlegi készlet elég lesz-e?

Akik kocsival szándékoznak jönni, sziveskedjenek ezt is levélben, legalább egy héttel előbb megírni.

Tekintettel az ellátás nagy költségeire és nehézségeire, szeretettel arra kérünk minden gyülekezetet és testvért, hogy tehetsége szerint járuljon hozzá a kiadáshoz.

Élelmezési megbízottak: Varga József, Kispést, Bocskai-u. 62 és Andruskó János, Kispést, Rózsá-tér 10.

Elszállásolási megbízott: Szűcs József, Pestszenterzsébet, Rákóczi-u. 21. ajtó 12,

Konferenciái és központi pénztáros: Sebestyén István, Pestszenterzsébet, Ámos-utca 62.

Sorrend: 15-én este 7 órakor megnyitó istentisztelet, 16-án d. e. 9-től 10-ig közös ima, 10 órától hitmélyítő és' nevelő tanítások. Közös ebéd: 2 óra 30 perctől a tanítások folytatása. 17-én *pénzteken* az előző napi sorrend szerint. 18-án, *szombaton* d. e. és d. u. tanácskozások, missziói jelentések, beszámolók, újabb ajánlatok stb. Közös vacsora. A három nap estéin evangélizálás és betegekről való ima.

19-én, *vasárnap* megoszlik a vendégsereg, amennyiben a környékbeli (Budapest, Pestszenterzsébet, Újpest, Kelenföld, Rákoskeresztúr) gyülekezetekben e napon úgy délelőtt, mint délután rendes összejövetel lesz. 20-án d. e. együttes istentisztelet és tagfelvétel Kispesten, d. u. 4 órakor pedig alámerítés ugyanott.

A konferencia hetében, de a konferenciát megelőző napokban, tehát augusztus 12-től láncimánk lesz.

Áldott viszontlátásra az Úr lábainál!

ELŐFIZETÉSEK

június hóban.

Budapest: Jäger Mária 3; Pestszenterzsébet: Édes Antal, Bekecs Lászlóné 2—2; Balog Józsefné, Rovács János 4—4; Mészáros Istvánné 3; Isaszeg: Matus István 1; Rákoskeresztúr: Petrovits M.-né, Nagy Györgyné, Felföldi Ottmárné, Pallaga Mihályné 1—1, Kúosera Mihályné 2; Kisgalambfalva: Vékás István 4; Óskút: Hornyák János 4.50; Rezsőtanya: Lackó J. 5.32; Darány: Kisz István 4; Víznek: Gressai Miklós 2; Pilis: Duhaj János (3 darab lapért) 3.90; Csetény: Bocskai József, Kalmár Zsuzsánna 4—4, Somogyi Antal 5; Kapoly: Póth S. 2.90; Inárcs: özv. Fazekas J.-né 4; Súr: vitéz Kovács József (3 drb lapért) 7.50; Tápószentmárton: Szabó Istvánné, Léc-kés Jánosné, Nagy Pál, Rakita János, Bata János, Németh Ferencné 1—1; Halez: Szabó Elek, Katona János, Bata János 1—1, Józsa Miklós 1.50; Ócsa: Miklós Andrásné 3; Berhida: Fülöp Imre 2.90; (Amerikából) Wooster (Ohio): Do-

by Pál 5.32; River-Rouge: Adorján Mihály 5.32; Detroit: Garab Júlia 5.32; Norday Ferenc 5.32; Harnisburg: Norday József 4.16; Linglestown: Kenes V. 4.21 Pengő.

Pénztári jelentés.

A kedves előfizetőkkel tudatjuk, hogy a tervezett számozási rendszer tárgyalánna vált, Kujáni Lajos testvér, lapunk előfizető-gyűjtő megbízottja, jelenleg a Dunától északi részét járja, de még e hónap végén a Tolna, Baranya, Somogy megyékbe is eljuthat, Felvező új és régi előfizetéseket.

Testvéri szeretettel

a szerkesztőség.

Szerkesztői üzenetek

B. Gy., Ksztmiklós. A bizonygatóleveleket köszönjük. Nagyrészt máris közöljük. Egy-egy cikket is küldhetnél. K. M. Ne feledkez el a lapról. Az új énekkönyvet aug. 20-ra szeretnénk elkészíteni, akik venni akarnak, számíthatnak rá. **Traktátusok** kaphatók, darabonként 1, 2 és 4 fill-ért. Címeik: „Akarsz-e meggyógyulni?“, „Egy haldokló katonája hűsége az Úr Jézushoz.“ „Éntőlelem lett e dolgom.“ „Csodálatos megterés Arizona állami börtönében.“ „Késői eső.“ **Gyűjtésünk** lapunk számára új előfizetőket!

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákia 26 ck., Magyarországon 3 pengő.

Előfizetések, adományok az alábbi pontos címre küldendők: Varga József Kispést, Bocskai-u. 62. szám. A levélben küldött pénz leginkább elveszik, emellett az előfizetéseket és minden pénzt sziveskedjenek a kedves előfizetők postautalványon küldeni.

Felölös szerkesztő és kiadó:

Siroki István,

Segédszerkesztő:

Varga József.

Kiadja: az Isten Gyülekezetei Szövetsége Magyarországon. Kispést, Brandtner-Pál-u. 3.

Bethlen-könyvnyomda rt. Budapest, VIII., Nap-u. 13. Felölös vezető: Lombár-László.